

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 3Co/511/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1112204449
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 03. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Roman Bolebruch
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2017:1112204449.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Romana Bolebrucha a členov senátu JUDr. Alexandry Hanusovej a JUDr. Ing. Maria Dubaňa v právnej veci žalobkyne: U. W., J. W. XX, D., zastúpenej Advokátskou kanceláriou JUDr. Šimon Meliš s.r.o. v likvidácii, Partizánska 3, Bratislava, proti žalovanému: NIVEL PLUS s.r.o., Ivanská cesta 2D, Bratislava, zastúpenému Advokátskou kanceláriou Bugala - Ďurček, s.r.o., Miletičova 5B Bratislava, o uverejnenie opravy, na odvolanie oboch strán proti rozsudku Okresného súdu Bratislava I č.k. 12C/30/2012-115, zo dňa 13.6.2014, takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e**.

Žalobkyni **p r i z n á v a** proti žalovanému plný nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom súdu prvej inštancie uložil žalovanému povinnosť:

1/ uverejniť v najbližšom vydaní D. R., pripravovanom po právoplatnosti rozsudku, na rovnocennom mieste, rovnakým písmom, ako bol v D. R. zo dňa X.XX.XXXX, číslo XX, ročník M., na str. X, uverejnený text „U. C. I. U. O. U. I. D. N. V. I. Ú. W. U. V. O. I. U. U. N. U., N. I. C. B. Q. N., O. I. D. O. Ť. K. Č. I.. O. T. C. I. A. na K. N., N. I. D. I. I. J., O. N. S. I. K. I.“ a s označením „oprava“ opravu nasledujúceho znenia:

„T. C. I. Č. R. „, R. na P. S. V. J.“ uverejnenom v D. R. zo dňa X.XX.X011, číslo XX, ročník M., na str. X, a to „U. C. I. U. O. U. I. D. N. V. I. Ú. U. V. O. I. R. U. U. N. U., N. I. C. B. Q. N., O. I. D. O. Ť. K. Č. I.. O. T. C. I. A. na K. N., N. I. D. I. I., O. N. S. I. Q. K.“, je nepravdivé. Pravdivé je, že pozemok, na ktorom je postavený stánok N. je vo výlučnom vlastníctve U. W.“

2/ uverejniť v najbližšom vydaní D. R., pripravovanom po právoplatnosti rozsudku, na rovnocennom mieste, rovnakým písmom, ako bol v D. R. zo dňa X.XX.XXXX, číslo XX, ročník M., na str. X, uverejnený text „C. V., J. C. U. I., podľa C. I. O. O. právny C. O. J. N. na J. I. I.“ a s označením „oprava“ opravu nasledujúceho znenia:

„Tvrdenia v samostatnom článku nazvanom „N. R. na P. S. V. J.“ uverejnenom v D. R. zo dňa X.XX.XXXX, číslo XX, ročník M., na str. X, a to „C. V., J. C. U. I., podľa C. I. O. O. právny C. J. N. na J. I. I.“, je nepravdivé. Pravdivé je, že U. W. po vykonaní stavebných prác na stavbe nestratila žiaden právny vzťah k pozemku, na ktorom je stavba postavená a ostala výlučnou vlastníčkou tohto pozemku.“

3/ zaplatiť žalobkyni trovy konania vo výške 66 eur za zaplatený súdny poplatok a 665,66 eura za trovy právneho zastúpenia.

2. V odôvodnení napadnutého rozsudku súd prvej inštancie uviedol, že žalobkyňa sa žalobou z 10.2.2012 domáhala uverejnenia opravy nepravdivých údajov podľa tlačového zákona č. 167/2008 Z.z. o periodickej tlači a agentúrnom spravodajstve (tlačový zákon). Žalobu odôvodnila tým, že dňa X.XX.XXXX bol v D. R. číslo XX, ročník M., na strane X uverejnený článok autora W. Š. „N. R. na P. S. V.Á. J.“, ktorý obsahoval skutkové tvrdenia:

a) „U. C. I. U. O. U. I. D. N. V. I. Ú. U. V. O. I. U. U. N. U., N. I. C. B. Q. N., O. I. D. O. Ť. K. Č. I. O. T. C. I. A. na K. N., N. I. D. I. I., O. N. S. I. K.“

b) „C. V., J. C. U. I., podľa C. I. O. O. právny C. J. N. na J. I. I.“.

Tieto tvrdenia žalobkyňa považovala za nepravdivé, dokonca za lži a klamstvá, ktoré ju obviňovali z toho, že je zlodějka. Žalovaný po tom, čo ho dňa 19.12.2011 vyzvala ako vydavateľa na opravu, uverejnil dňa XX.X.XXXX v D. R. číslo X, ročník M., na strane X článok s nadpisom „Tlačová oprava“. Tento článok obsahoval text „C. Č. N. R. na P. S. V. J. (BN 41/2011) bolo mylne uvedené, že „I. D. I. I., O. N. S. K.“ a že „C. V., J. C. U. I., podľa C. I. O. O. právny C. J. N., na J. I. I.“. Tento článok však napriek tomu, že bol pravdepodobne reakciou žalovaného na žiadosť o opravu, bol v rozpore s tlačovým zákonom a jeho účelom a nereparuje zásadné porušenia práva žalobkyne.

3. Súd prvej inštancie vykonal dokazovanie výsluchom účastníkov konania, článkami „N. R. na P. S. V. J.“ a „U. R. I. O. U. D. N. I. N. V.“, uverejnenými dňa X.XX.XXXX v D. R. číslo XX, ročník M. a na internete, diskusiou k predmetnému článku na internete, povolením Ministerstva kultúry SR na vydávanie periodickej tlače evidenčné č. E. XXXX/XX, LV č. XXXX kat. územie Dúbravka, žiadosťami žalobkyne o uverejnenie opravy zo dňa 19.12.2011 s potvrdeniami o doručení, tlačovou opravou, uverejnenou dňa XX.X.XXXX v D. R. číslo X, ročník M., písomným vyjadrením žalovaného zo dňa 16.4.2012, A. I. č. X, ročník C.. z júna 2011, listom žalovaného žalobkyne zo dňa 12.1.2012 s doručenkou, geometrickým elaborátom Ing. E. N. č. 40/2011 zo 17.5.2011, odpoveďou Mestskej časti Bratislava - Dúbravka č. SU-6327/3502/2014/Hr zo dňa 21.3.2014, rozhodnutím Miestneho úradu Mestskej časti Bratislava - Dúbravka č. SU-3956/3112/20014/HR zo dňa 26.2.2014, stanoviskom hovorca Stavebného úradu mestskej časti Bratislava - Dúbravka, výsluchom svedkyne E. H., listami Hlavného mesta SR Bratislava č. MAGS-ONN-29252/2011/360436 zo dňa 19.9.2011 a č. MAGS-ONN-29252/2011/359430 zo dňa 17.10.2011, listom žalovaného žalobkyne zo dňa 28.12.2011 bez doručienky.

4. Z takto vykonaného dokazovania mal za preukázané, že v D. R. (ktorých vydavateľom je žalovaný na základe povolenia Ministerstva kultúry SR evidenčné č. E. XXXX/XX) číslo XX, ročník M., dňa X.XX.XXXX bol na strane 2 uverejnený článok autora W. Š. „N. R. na P. S. V. J.“. V predmetnom článku sa píše: „C. A. D. I. S. N. W., Ž. na R. I. I. C. I., V., A. O. C. A. U. C. I. U. O. U. I. D. N. V. I. Ú. W. U. V. O. I. U. U. N. U., N. I. C. B. Q. N., O. I. D. O. Ť. K. Č. I. O. T. C. I. A. na K. N., N. I. D. I. I. J., O. N. S. I. K. C. V., J. C. U. I., podľa C. I. O. O. právny C. J. N., na J. I. I.. Ak teda U. I. na P. N. D. I. N. O. teda O. D. C. O. I. C. N., F. T. N. B.“ Autorom článku bol W. Š..

5. V D. R. číslo XX, ročník M., dňa X.XX.XXXX bol na strane 2 vedľa článku „N. R. na P. S. V. J.“ uverejnený článok „U. R. I. R. O. U. D. N. I. N. V.“ spolu s fotografiou rozostavanej stavby. V článku sa píše „Na W. B. I. O. A. I. U. W. B. W. N. R. I. na N. V. N. K. Í. V. C. C. A. D., I. J., V. O. A. R. I., R. I. N. R. C. W., O. T. D. A. I. Ú. N....N. na J. I. I. R., N. H. K. K. D.“

6. Z webovej stránky D. R. k článku „N. R. na P. S. V. J.“ súd prvej inštancie zistil, že je k nemu pripojená tlačová oprava (BN 1/2012, 13.1.2012); ako súvisiaci článok je označený článok „U. R. I. O. U. D. N. I. N. Ý. V.“, pričom z diskusie k článku „N. R. na P. S. V. J.“ vyplynulo, že žalobkyňa je čitateľom identifikovaná priezviskom.

7. Ďalej mal súdu prvej inštancie za nesporné, že žalobkyňa dvoma žiadosťami zo dňa 19.12.2011, doručenými žalovanému dňa 27.12.2011, požiadala žalovaného o uverejnenie opravy tak, ako si ju uplatnila v tomto súdnom konaní.

8. Žalovaný v D. R. číslo X, ročník M., dňa XX.X.XXXX na strane X uverejnil „T. V.“, v ktorej uviedol, že v „článku U. R. I. O. U. D. N. I. N. V. (D. XX/XXXX) I. K. B., Ž. „ na J. I. I. R., N. H. K. D.“. Správne malo byť,

že pozemok pod novinovým stánkom na I. ulici je vo vlastníctve U. W.. V rovnakom článku sme tiež mylne uviedli, že „J. K. W. K. R. I. V. A. I. Ú. C. R. Č. I.“. Správne malo byť, že to ohlásila koncom predminulého roka, teda koncom roka 2009. V článku Postaviť niečo na cudzom je obyčajná krádež (BN 41/2011) bolo mylne uvedené, že „I. D. I. I., O. N. S. I. K.“ a že „C. V., J. C. U. I., podľa C. I. O. O. právny C. J. N., na J. I. I.“. I. K. D. B., Ž. O. N. S. I. O. N. C. R. I. O. po U. I. Á. R. právny C. J. N., O. U. C. N.“. V tejto súvislosti žalovaný dňa 12.1.2012 žalobkyni oznámil, že po upozornení Magistrátu Hlavného mesta SR Bratislavy, v zmysle tlačového zákona uverejnil v D. R. X/XXXX na strane 2 redakčnú tlačovú opravu nepravdivých tvrdení, uvedených v článkoch „U. R. I. O. U. D. N. I. N. V.“ a „N. R. na P. S. V. J.“, ktoré publikoval v D. R. XX/XXXX na X. strane a ktoré sa týkali jej stavebnej činnosti na pozemku na I. ulici, kde stál stánok N.. Všetky tvrdenia, kde bola preukázaná ich nesprávnosť, boli riadne uvedené na pravú mieru. Žiadosti o opravu zo dňa 19.12.2011, doručené mu dňa 27.12.2011 preto považoval za bezpredmetné. Zároveň uviedol, že niektoré ňou požadované znenia opráv nebolo možné považovať za opravu, keďže nesúviseli s publikovanými tvrdeniami alebo nepreukazovali, že publikované tvrdenia sú nepravdivé, ani to, že sa dotýkajú jej cti. Zároveň ju požiadal, pokiaľ má doklady, alebo dôkazy, ktoré by vyvrátili alebo spochybnili publikované tvrdenia, aby mu ich poskytla a ak sa potvrdí nepravdivosť publikovaných tvrdení, uvedie ich na pravú mieru. Súčasne ju požiadal o informáciu, či disponuje geometrickým plánom a geometrickým zameraním, ktoré by potvrdzovali, že novopostavená stavba stojí výlučne na jej pozemku a nezasahuje do pozemku vo vlastníctve mesta a či ich poskytla príslušnému stavebnému úradu a požiadal o ich kópiu. Zásielka bola adresovaná žalobkyni na adresu J.. W. XX, Bratislava a dňa 4.2.2012 sa žalovanému vrátila, ako neprevzatá v odbernej lehote.

9. Podľa súdu prvej inštancie žalobkyňa v konaní preukázala splnenie hmotnoprávných podmienok stanovených pre žiadosť o uverejnenie opravy (lehoty vyžadované tlačovým zákonom), keď o opravu nepravdivých údajov požiadala žalovaného písomne dňa 27.12.2011, kedy boli jej žiadosti o opravu z 19.12.2011 doručené žalovanému, t.j. v lehote 30 dní po uverejnení predmetného článku. Zároveň v 30 dňovej lehote po uplynutí lehoty určenej na uverejnenie opravy v § 7 ods. 4 tlačového zákona (lehota na uverejnenie opravy uplynula 4.2.2012) podala návrh na uloženie povinnosti žalovanému uverejniť opravu na súd. Preto sa súd prvej inštancie následne zaoberal skúmaním dôvodnosti podaného návrhu na uverejnenie opravy podľa tlačového zákona. Konštatoval, že žalobkyňa v zmysle § 7 ods. 3 tlačového zákona doručila žalovanému písomný návrh znenia opravy, popísala nepravdivé skutkové tvrdenia, uviedla, kde sa tieto nepravdivé skutkové tvrdenia v periodickej tlači nachádzali a uviedla pravdivé skutkové tvrdenia.

10. Súd prvej inštancie uviedol, že i keď priamo v článku „N. R. na P. S. V. J.“ nie je žalobkyňa pomenovaná, je identifikovateľná z vedľajšieho článku, uverejneného v D. R.P. číslo XX, ročník M., na strane X, dňa 1.12.2011 pod názvom „U. R. I. O. U. D. N. I. N. V.“, ktorý stavebníčku menuje menom a priezviskom žalobkyne, identifikuje stavbu miestom („A.“ a „Na W. B. I. O. A.“) a k článku je pripojená fotografiou stánku N. I.. Porovnaním obsahu oboch článkov je zrejmé, že v oboch článkoch ide o tú istú stavbu a osobu. Žalobkyňa je teda jednoznačne určiteľná ako „S. N., J. I. C. A. W., Ž. na R. I. I. C. I., V., A. O. C. A. U. C. I. U. O. U. I. D. N. V. I. Ú. U. V. O. I. U. U. U. N. U., N. I. C. B. Q. N., O. I. D. O. Ť. K. Č. I. O. T. C. I. A. na K. N., N. I. D. I. I., O. N. S. I. K. C. V., J. C. U. I., podľa C. I. O. O. právny C. J. N. na J. I. I. Ak teda U. I. na P. N. D. I. H. N. O. teda O. D. C. O. I. C. N., F. T. N. B.“ Žalobkyňa tak bola žalovaným predmetným článkom označená za zlodejku, ktorá ukradla mestu pozemok, preto vyhodnotil tieto tvrdenia ako také, ktoré sa dotýkajú cti žalobkyne.

11. Zistený skutkový stav súd prvej inštancie posúdil podľa ustanovení § 5 ods. 1 a ods. 3, § 7 ods. 1, ods. 2, ods. 3, ods. 4, ods. 5 a ods. 6, § 10 ods. 2 a ods. 3 tlačového zákona a dospel k záveru, že oprava uverejnená žalovaným v D. R.R. XX.X.XXXX na str. X nespĺňala požiadavky, vyplývajúce z § 7 ods. 5 tlačového zákona, keď nebola zverejnená tak, ako to navrhovala žalobkyňa, na rovnakom mieste a ani nebola označená ako oprava. Žalovaný napriek tomu, že podľa § 5 ods. 3 tlačového zákona nezodpovedá za pravdivosť informácie zverejnenej v oprave, v deň uverejnenia opravy žalobkyni oznámil, že po upozornení Magistrátu Hlavného mesta SR Bratislavy, v zmysle tlačového zákona uverejnil v D. R. X/XXXX na strane X, redakčnú tlačovú opravu nepravdivých tvrdení uvedených v článkoch „U. R. I. O. U. D. N. I. N. V.“ a „N. R. na P. S. V. J.“, ktoré publikoval v D. R. XX/XXXX na X. strane a ktoré sa týkali jej stavebnej činnosti na pozemku na I. ulici, kde stál stánok N.. Uviedol, že všetky tvrdenia, kde bola preukázaná ich nesprávnosť, boli riadne uvedené na pravú mieru a preto jej žiadosti o opravu z 19.12.2011, ktoré mu boli doručené 27.12.2011, považuje za bezpredmetné.

12. Takýto postup žalovaného podľa súdu prvej inštancie nebol v súlade s tlačovým zákonom, pretože ten v § 7 ods. 6 taxatívne vymedzuje prípady, kedy vydavateľ nie je povinný uverejniť opravu. Žiaden z týchto dôvodov žalovaný v konaní nepreukázal, pretože žiadosť žalobkyne o uverejnenie opravy mala náležitosti podľa § 7 ods. 3 tlačového zákona, žalovaný uznal, že v predmetnom článku boli použité nepravdivé informácie, t. z. že pravdivosť skutkového tvrdenia, o ktorého opravu žalobkyňa žiadala dokázať nemohol, ani že predtým, ako mu bola doručená žiadosť o uverejnenie opravy, neuverejnil opravu z vlastného podnetu, v ktorej by dodržal podmienky stanovené tlačovým zákonom na uverejnenie opravy a ani to, že by uverejnením opravy bol spáchaný trestný čin, priestupok, iný správny delikt a bolo by to v rozpore s dobrými mravmi. Súd prvej inštancie preto žalovaného zaviazal na uverejnenie opravy podľa tlačového zákona tak, ako je uvedené vo výrokovej časti napadnutého rozsudku podľa žiadosti žalobkyne. Záverom súd prvej inštancie uviedol, že geometrickým elaborátom, geodetickým zameraním skutkového stavu rozostavanej stavby s. č. XXXX (predajňa N. č. XXX) na I. ul. na parc. č. XXXX, k.ú. Dúbravka, zákazkové číslo XX/XXXX, vypracovaného Ing. E. N. dňa 17.5.2011 a Geometrickým elaborátom, geodetickým zameraním skutkového stavu rozostavanej stavby s. č. XXXX (predajňa N. č. XXX) na ulici I. v Bratislave, ležiacej na p.č. XXXX v k.ú. Dúbravka a verejného priestoru zaujatého zariadením staveniska, zákazkové č. XX/XXXX, vypracovaných Ing. E. N. dňa 17.5.2011, mal za preukázané, že rozostavaná stavba žalobkyne sa nachádza na pozemku žalobkyne s tým, že pokiaľ z tohto elaborátu vyplýva, že stavbou bol zabratý aj verejný priestor v rozsahu 63,40 m², ide o údaj, ktorý nesúvisí s predmetom sporu, pretože takýto údaj v predmetnom článku „N. R.V. na P. S. V. J.“, uverejnený nebol.

13. O trovách konania súd prvej inštancie rozhodol podľa ustanovenia § 142 ods. 1 O.s.p. a úspešnej žalobkyne priznal z uplatňovanej náhrady trov 731,66 eura, z toho 66 eur za zaplatený súdny poplatok a 665,66 eura ako náhradu trov právneho zastúpenia.

14. Trovy právneho zastúpenia súd priznal žalobkyne v zmysle § 10 ods. 8, 1, § 13a, § 16 ods. 3, § 18 ods. 3 vyhl. MS SR č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb (ďalej len „vyhl. č. 655/2004 Z.z.“) za 8 úkonov právnej služby po 61,40 eura spolu s príslušným režijným paušálom a DPH a to za tieto úkony:

- príprava a prevzatie právneho zastúpenia dňa 6.2.2012
- podanie žalobného návrhu dňa 10.2.2012
- porada s klientkou dňa 17.2.2014 po doručení vyjadrenia žalovaného a pred prvým pojednávaním
- účasť na pojednávaní dňa 19.2.2014
- porada s klientkou dňa 9.4.2014 pred rokovaním s protistranou o návrhu dohody o ukončení sporu
- rokovanie s protistranou o návrhu dohody o ukončení sporu dňa 10.4.2014
- účasť na pojednávaní dňa 16.4.2014
- účasť na pojednávaní dňa 13.6.2014.

15. Podľa názoru súdu prvej inštancie v predmetnom konaní nešlo o spojenie dvoch vecí ako tvrdila žalobkyňa, pretože predmetom sporu bol jeden nárok, nárok na opravu podľa tlačového zákona, článku uverejneného dňa 1.12.2011 v D. R. číslo XX, ročník M., pod názvom „N. R. na P. S. V. J.Á.“.

16. Z vyčíslených trov právneho zastúpenia nepriznal žalobkyne náhradu trov právneho zastúpenia za tieto úkony:

- za písomné podanie na súd dňa 5.3.2014, ktorým boli súdu zaslané dôkazy žiadané súdom, pretože výkon tohto úkonu zavinila žalobkyňa tým, že uvedený dôkaz nepriložila už k žalobnému návrhu, resp. na prvom pojednávaní, po písomnom vyjadrení žalovaného, ktorý uvedený dôkaz žiadala,
- za písomné podanie na súd dňa 8.4.2014, týkajúce sa doplnenia právnej argumentácie podanej žaloby z dôvodu, že išlo o neúčelne vynaložené trovy, pretože túto argumentáciu bolo možné predniesť priamo na pojednávaní,
- za poradu s klientkou dňa 15.4.2014 po rokovaní s protistranou o návrhu dohody o ukončení sporu dňa 10.4.2014 a pred pojednávaním dňa 16.4.2014, pretože nešlo o účelne vynaložené trovy, po predchádzajúcom pojednávaní sa žalobkyňa so svojim právnym zástupcom už na porade stretla dňa 9.4.2014 a tiež na rokovaní s protistranou o návrhu dohody na ukončení sporu dňa 10.4.2014,
- za poradu s klientkou dňa 12.6.2014 medzi pojednávaniami, pretože nešlo o účelne vynaložené trovy, pojednávanie pred touto poradou bolo odročené za účelom vylúču svedka, navrhnutého žalovaným,

ktorého výsluch žalobkyňa namietala z dôvodu, že tento dôkaz nebol navrhnutý v zmysle § 118a O.s.p. najneskôr do skončenia prvého pojednávania.

17. Proti tomuto rozsudku súdu prvej inštancie podali odvolanie obe strany, žalovaný v celom rozsahu a žalobkyňa len v časti náhrady trov právneho zastúpenia.

18. Žalovaný žiadal rozsudok súdu prvej inštancie zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie. V odvolaní namietal skutkové závery súdu prvej inštancie a aj ich právne posúdenie. Nestotožnil sa s právnym záverom súdu prvej inštancie, že jeho žiadosť, adresovaná žalobkyni, aby mu poskytla kópiu geometrického plánu alebo zamerania, ktoré potvrdzuje, že predmetná stavba je výlučne na jej pozemku a nezasahuje do pozemku mesta, nebola v súlade s tlačovým zákonom. Zopakoval, že sa snažil dohodnúť na znení opravy so žalobkyňou tak ako to predpokladá § 7 ods. 5 tlačového zákona. Opravu, o ktorú ho požiadal magistrát uverejnil bez dohody s žalobkyňou, keďže mu neodpovedala na jeho list z 28.12.2011. Poukázal na to, že listom z 12.1.2012 žalobkyňu informoval o dôvodoch, pre ktoré jej opravy neuverejnil a požiadal ju, aby mu poskytla dokumenty, ktoré by potvrdili pravdivosť tvrdení uvádzaných v žiadostiach o opravu.

19. Žalovaný mal za to, že v konaní preukázal dôvod stanovený tlačovým zákonom, pre ktorý nie je povinný uverejniť opravu v zmysle jeho § 7 ods. 6 písm. d), keďže uverejnenie opravy by bolo v rozpore s dobrými mravmi. V čase uverejnenia článku s názvom „N. R. na P. S. V. J.“ sa nevedeli ani kompetentné a príslušné orgány mesta vyjadriť ku skutočnosti, na koho pozemku sa nachádza rozostavaná stavba žalobkyne. Informácie, uverejnené v článku získal z verejných zdrojov, na základe podnetov občanov a z komunikácie s osobami, oprávnenými poskytovať informácie za orgán verejnej moci a konal v dobrej viere, že poskytuje presné a vierohodné informácie. Neexistoval žiaden relevantný dôvod, pre ktorý by mal pochybovať o správnosti stanoviska orgánu verejnej správy, ktoré sa nad rámec svojich povinností snažil overiť i u samotnej žalobkyne. Žiadostiam žalobkyne o uverejnenie opravy nemohol vyhovieť preto, že mu nepredložila dôkazy, potvrdzujúce obsah opravy a teda ich uverejnenie by bolo v rozpore s dobrými mravmi, ak by boli uverejnené nedostatočné a nepravdivé informácie, ktoré sa i dodatočne v priebehu súdneho konania preukázali. Poukázal na rozpor medzi geodetickými prácami Ing. E. N. predloženými v konaní, ktoré vidí v tom, že v prvom, č. 40/2011, nie je uvedené, že z pôvodnej predajne N. bola na pozemok mesta premiestnená elektrická ističia skriňa a v druhom, č. 39/2011, že rozostavaná stavba sa nachádza na pozemku žalobkyne, ale výmera priestoru zaujatého stavbou a zariadením stavby je 63,40 m². Záver súdu na str. 11 rozsudku, že zabratý verejný priestor v rozsahu 63,40 m² je údaj, ktorý nesúvisí s predmetom sporu, pretože nebol v článku „N. R. na P. S. V. J.“ uverejnený, je podľa neho nesprávnym skutkovým zistením a na posúdenie tejto skutočnosti navrhol nariadiť znalecké dokazovanie.

20. Žalobkyňa vo vyjadrení k odvolaniu žalovaného navrhla rozsudok súdu prvej inštancie v časti prvej a druhej výrokovej vety potvrdiť ako vecne správny a priznať jej trovy odvolacieho konania. Tvrdenie žalovaného o nemožnosti skontaktovať sa s ňou vo veci žiadosti o geometrický plán alebo zameranie, preukazujúce, že stavia výlučne na svojom pozemku, ktorou žalovaný odôvodňoval neuzavretie dohody, predpokladanej v § 7 ods. 5 tlačového zákona, označila za nepravdivé, zavádzajúce a účelové. Žalovaný v konaní nijako nepreukázal, že list z 28.12.2011, v ktorom ju požiadal o rozhovor, resp. spresnenie niektorých tvrdení, zaslal. Poukázala na § 7 ods. 4 tlačového zákona, podľa ktorého je vydavateľ periodickej tlače povinný opravu uverejniť v najbližšom vydaní periodickej tlače pripravovanom po doručení žiadosti o uverejnenie opravy, a to výlučne za splnenia podmienok uvedených v jeho § 7 ods. 5. To podľa jej názoru znamená, že keď sa žalovanému nepodarilo (z akéhokoľvek dôvodu) dosiahnuť do uzávierky najbližšieho vydania D. R., pripravovaného po doručení žiadosti žalobkyne o uverejnenie opravy dohodu o ich znení, bolo jeho povinnosťou uverejniť opravu tak ako boli navrhnuté (§ 7 ods. 4 prvá veta a ods. 5 tlačového zákona). Okrem toho zdôraznila, že vydavateľ nie je oprávnený podmieniť uverejnenie žiadateľom navrhovanej opravy preukázaním pravdivosti skutkových tvrdení, uvedených v žiadosti o opravu, a zo žiadneho ustanovenia tlačového zákona a ani iného právneho predpisu nevyplýva pre žiadateľa o opravu povinnosť preukazovať vydavateľovi periodickej tlače pravdivosť skutkových tvrdení uvedených v žiadosti. Naopak, povinnosť preukázať pravdivosť skutkového tvrdenia, uverejneného v periodickej tlači, je povinnosťou jej vydavateľa s ohľadom na § 7 ods. 6 písm. b) tlačového zákona, podľa ktorého vydavateľ nie je povinný uverejniť opravu v prípade, ak môže dokázať pravdivosť skutkového tvrdenia, o ktorého opravu sa žiada. Vyslovila názor, že sám žalovaný musel mať v čase uverejnenia predmetného článku pochybnosti o pravdivosti publikovaných skutkových tvrdení,

keď v samotnom odvolaní uviedol, že v čase uverejnenia predmetného článku v D. R.Á. sa nevedeli ani kompetentné a príslušné orgány vyjadriť ku skutočnostiam, na akom (koho) pozemku sa nachádza rozostavaná stavba stánku N.. K tvrdeniu, že medzi geometrickými elaborátmi, predloženými v konaní, je rozpor uviedla, že obidva jednoznačne konštatujú, že celá rozostavaná stavba stánku N. (nie bývalý stánok N., ako sa z neznámych dôvodov domnieva žalovaný) sa nachádza na pozemku parc. č. XXXX, ktorý je vo výlučnom vlastníctve žalobkyne. Elaborát č. 39/2011 len navyše uvádza údaj o verejnom priestore zaujatom zariadením staveniska. Záverom konštatoval, že žalovaný v konaní nepreukázal žiaden dôvod, pre ktorý by navrhované opravy boli v rozpore s dobrými mravmi.

21. Žalobkyňa odvolaním napadla rozsudok v časti náhrady trov konania a žiadala v tejto časti rozsudok súdu prvej inštancie zmeniť tak, že súd jej priznáva náhradu trov súdneho konania vo výške 1.458,12 eura; z toho 1.392,12 eura za právne zastúpenie a 66 eur za zaplatený súdny poplatok. Ku každému z úkonov právneho zastúpenia, za ktoré jej súd prvej inštancie nepriznal náhradu, uviedla osobitné odôvodnenie.

22. K porade dňa 15.4.2014, pred pojednávaním, nariadeným na 16.4.2014, ktoré súd prvej inštancie považoval za neúčelné, keďže po predchádzajúcom pojednávaní sa žalobkyňa stretla so svojim právnym zástupcom na porade 9.4.2014 a následne aj na rokovaní s protistranou o návrhu dohody uviedla, že súd prvej inštancie mal prihliadnuť na to, že predmetom tejto porady bolo výlučne „stanovenie postupu na rokovaní právneho zástupcu s protistranou o návrhu dohody o ukončení sporu s prihliadnutím na skutočnosti prednesené žalovaným na pojednávaní 19.2.2014“ (potvrdenie o porade). O výsledkoch rokovania s protistranou žalobkyňa a ani jej právny zástupca nemohli vedieť a preto až na porade 15.4.2014 bolo možné dohodnúť si ďalší postup v konaní s ohľadom na rokovanie s protistranou, ktoré sa uskutočnilo 10.4.2014 a na ktorom sa žalobkyňa nezúčastnila (súd v odôvodnení rozsudku nesprávne konštatoval, že sa porady zúčastnila). Vzhľadom na uvedené bola jej porada s právnou zástupkyňou 15.4.2014 účelná.

23. K porade dňa 12.6.2014, pred pojednávaním nariadeným na 13.6.2014, poukázala na potvrdenie o porade, podľa ktorého predmetom tejto porady bolo „stanovenie postupu na pojednávaní nariadenom na 13.6.2014 s prihliadnutím na skutočnosti prednesené žalovaným na pojednávaní dňa 16.4.2014, ako aj na dôkazy predložené na tomto pojednávaní a na dôkazy, ktorých vykonanie navrhol žalovaný na tomto pojednávaní“. Žalovaný na pojednávaní predložil vyjadrenie, rozhodnutie a stanovisko Mestskej časti Bratislava - Dúbravka a navrhol vypočúť vedúcu stavebného úradu mestskej časti a všetky tieto návrhy potrebovali žalobkyňa s právnym zástupcom prerokovať. Táto porada bola prípravou na pojednávanie a bez nej nebolo možné stanoviť postup na pojednávaní nariadenom na 13.6.2014 s ohľadom na nové skutočnosti, o ktorých sa žalobkyňa dozvedela na predchádzajúcom pojednávaní.

24. K nepriznaniu zvýšenej odmeny za úkony služby v spojených veciach poukázala na rozhodnutia Najvyššieho súdu SR sp. zn. 6 Obo 35/96 z 3.3.1993, 3 M Cdo 18/2007 a M Cdo 15/2011, v ktorých najvyšší súd konštatuje, že v spojených veciach sa na zvýšenie alebo zníženie tarifnej odmeny použije ustanovenie § 13 ods. 3 vyhl. č. 655/2004 Z.z. Predmetom daného konania bolo uverejnenie dvoch samostatných opráv, ide o dva samostatné nároky vyplývajúce síce z jedného článku, ktoré však žalobkyňa mohla uplatniť dvomi samostatnými návrhmi. Obidva nároky žalobkyne skutkovo súvisia, a preto by v prípade podania samostatných žalôb bol daný dôvod na spojenie vecí podľa § 112 ods. 1 O.s.p. a žalobkyňa preto za úkony právnej služby patrí náhrada trov za úkony právnej služby vo výške tarifnej odmeny zvýšenej podľa § 13 ods. 3 vyhl. č. 655/2004 Z. z. ako pri spojených veciach.

25. Odvolací súd, viazaný rozsahom a dôvodmi odvolaní (§ 379, § 380 ods. 1 C.s.p.), preskúmal napadnutý rozsudok, prejednal odvolania bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 ods. 1 C.s.p. a dospel k záveru, že odvolania strán nie sú dôvodné. Rozsudok verejne vyhlásil 30.3.2017 (§ 378 ods. 1, § 219 ods. 3 C.s.p.).

26. Napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie odvolací súd potvrdil, pretože je vecne správny (§ 387 ods. 1 C.s.p.). Na zdôraznenie správnosti napadnutého rozsudku odvolací súd uvádza, že súd prvej inštancie v preskúmvanej veci vykonal náležité dokazovanie potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, dôležitých pre posúdenie žalobného návrhu. Zhodnotením výsledkov vykonaného dokazovania v súlade s ustanovením § 191 ods. 1 C.s.p., dospel k správnym skutkovým záverom a na ich základe vyvodil aj správne právne závery o tom, že žalovaný v rozpore s § 7 ods. 5 tlačového zákona neuverejnil

žalobkyňou požadované opravy nepravdivých skutkových tvrdení, zasahujúcich do jej cti, na vec aplikoval zodpovedajúce zákonné ustanovenia, ktoré aj správne vyložil a uviedol dôvody, ktoré ho viedli k rozhodnutiu a náležite, v súlade s ustanovením § 220 ods. 2 C.s.p. sa vysporiadal s rozhodujúcimi skutočnosťami, podstatnými pre právne posúdenie veci, ako aj so všetkými relevantnými argumentmi sporových strán.

27. V prejednávanej veci sa žalobkyňa podanou žalobou domáhala opravy nepravdivých údajov týkajúcich sa vlastníctva pozemku, na ktorom realizovala stavbu, podľa § 7 ods. 1 tlačového zákona. Žalovaný sa v konaní bránil tým, že zverejnil tlačovú opravu, v ktorej uverejnil korektné informácie o vlastníctve pozemku, na ktorom mala stáť sporná stavba.

28. Ochrana proti neoprávneným zásahom do osobnosti, občianskej cti a dobrého mena a proti zneužívaniu slobody prejavu tlače upravuje tlačový zákon, ktorý chráni subjekty pred neoprávnenými zásahmi do ich práv, ktoré spočívajú v uverejnení nepravdivých a pravdu skresľujúcich údajov v hromadnom informačnom prostriedku. Podstata tejto ochrany spočíva v možnosti domáhať sa bezplatného uverejnenia opravy a navrhnúť jej znenie. Predmetom tlačovej opravy je nepravdivý alebo pravdu skresľujúci údaj, ktorý sa dotýka cti fyzickej osoby alebo dobrého mena právnickej osoby alebo činnosti štátneho orgánu. Nepravdivé alebo pravdu skresľujúce údaje je potrebné chápať ako skutočnosti, ktoré je možné hodnotiť z hľadiska pravdivosti (nepravdivosti), alebo skutočnosti, ktoré takto nie je možné hodnotiť, ale tieto sú podávané tak, že vedú ku skresľovaniu informácie (napr. údaj vytrhnutý z kontextu, zaradený do inej súvislosti, zverejnenie iba časti informácie a pod.). Zákon počíta iba s tlačovou opravou skutkových tvrdení a nie s opravou zhodnocujúcich kritických pohľadov a záverov.

29. Podstatou právneho prostriedku opravy nepravdivého skutkového tvrdenia podľa tlačového zákona je teda uviesť uverejnené skutkové tvrdenia na pravú mieru opísaním (podaním) skutkových tvrdení dotknutou osobou. Predpokladom oprávnenia domáhať sa uverejnenia opravy podľa tlačového zákona je, že v periodickej tlači bolo uverejnené oznámenie obsahujúce nepravdivé skutkové tvrdenie o osobe, na základe ktorého možno osobu presne určiť, požadovaná oprava sa obmedzuje len na skutkové tvrdenie, ktoré sa má opraviť, a oprava musí byť primeraná rozsahu napádaného článku, a ak sa napáda len jeho časť, tak tejto časti a že z opravy musí byť zřejmé, kto ju robí (§ 7 ods. 1 a 3 tlačového zákona). Za pravdivosť informácie uverejnenej v oprave vydavateľ periodickej tlače nezodpovedá (§ 5 ods. 3 tlačového zákona).

30. V preskúmvanej veci sa súd prvej inštancie po zistení, že žalobný návrh bol podaný v stanovenej lehote (§ 10 ods. 3 tlačového zákona) správne zaoberal otázkou, či navrhovaná oprava reaguje na konkrétne údaje, ktoré žalobkyňa označila za nepravdivé, či je im primeraná a tiež tým, o čo opiera skutkové tvrdenia, ktoré majú nahradiť uverejnené skutkové tvrdenia. Vlastníctvo k pozemku, na ktorom je rozostavaná predmetná stavba, žalobkyňa v konaní preukazovala aktuálnym výpisom z katastra nehnuteľností, v ktorom je uvedená ako vlastníčka tohto pozemku a tiež geodetickým zisťovaním, na akom pozemku (akých pozemkoch) sa predmetná stavba nachádza (elaborát Ing. E.. N. zo 17.5.2011 č. 40/2011), čo je postačujúce pre odsúhlasenie navrhovanej opravy v periodickej tlači v danom konaní. Odvolací súd sa zhodol so súdom prvej inštancie v tom, že tvrdenie žalovaného, že žalobkyňa nie je vlastníčkou zastavaného pozemku, ktoré opieral o vyjadrenia pracovníkov stavebného úradu mestskej časti, nespochybňuje žalobkyňou predložené doklady o vlastníctve. Žalovaný ako vydavateľ periodickej tlače zodpovedá aj za uverejnenie tzv. prevzatých tvrdení. V danej veci sa žalovaný odvolával na informácie od osôb, ktoré o danej veci získali informácie v rámci svojej pracovnej činnosti, ktorí sa však, podľa vyjadrenia žalovaného v konaní, ešte len chystali zisťovať, či sa stavbou nezasiahlo do mestského pozemku. Pokiaľ aj žalovaný v podanom odvolaní navrhol doplnenie dokazovania znalcom na preukázanie skutočnosti, na koho pozemku je postavená predmetná stavba, odvolací súd poukazuje na to, že na tento prostriedok procesnej obrany nemohol prihliadnuť v zmysle § 366 C.s.p., nakoľko nebol uplatnený v konaní pred súdom prvej inštancie do vyhlásenia uznesenia, ktorý sa končilo dokazovanie.

31. K obave žalovaného, vyjadrenej v odvolaní, že by uverejnenie opravy bolo v rozpore s dobrými mravmi (§ 7 ods. 6 písm. d) tlačového zákona), ktorú nijako neodôvodnil, odvolací súd uvádza, že nezistil morálne pravidlo, ktoré by mohlo byť dotknuté uverejnením požadovanej opravy. Odvolací súd poukazuje na to, že samotný žalovaný opravu údajov o vlastníctve k pozemku zastavanom predmetnou stavbou žalobkyne považoval za prípustnú, ak ju sám, na podnet Magistrátu hl. mesta Bratislavy uverejnil v D. R. z 12.1.2012.

32. Na odvolanie žalobkyne odvolací súd preskúmal aj rozhodnutie súdu prvej inštancie, ktorým žalobkyňa nepriznal náhradu odmeny advokátovi za písomné podania z 5.3.2014 a 8.4.2014 a porady

s klientom dňa 15.4.2014 a 12.6.2014. Pokiaľ ide o písomné podania advokáta súdu, odvolací súd sa zhoduje so súdom prvej inštancie, že išlo o neúčelne vynaložené trovy, keď listiny, zaslané súdu prvým z nich mali byť pripojené už k žalobnému návrhu a argumentáciu uvádzanú v druhom z nich bolo možné predniesť na pojednávaní. Odvolací súd sa po oboznámení s odôvodnením rozhodnutia o uplatňovanej odmene za porady s klientom priklonil k záveru súdu prvej inštancie, že ani tieto náklady žalobkyne na právne služby neboli vynaložené účelne. Hodnotenie, či boli náklady na právne služby vykonané v konaní účelne, je právnym posúdením skutočností, vyplývajúcich zo spisu. Účelnosť právnej služby sa posudzuje podľa toho, či bola potrebná k uplatneniu alebo bráneniu práva v prejednávacom prípade. Kritérium účelnosti je treba aplikovať i s ohľadom na obecnú platnú zásadu primeranosti a zákazu zneužitia práv (čl. 5 C.s.p., predtým § 2 O.s.p.). Požiadavka účelnosti výslovne upravená v 251 C.s.p. (§ 142 ods. 1 O.s.p., platného v čase rozhodovania súdu prvej inštancie) pre náhradu trov konania medzi stranami sa uplatní aj pri rozhodovaní o odmene uhradenej advokátovi, pretože nie je žiaden dôvod, aby neúčelné úkony, vykonané advokátom boli nahradené. Úvaha súdu prvej inštancie o tom, že označené úkony právnej služby neboli účelné, nie je zjavne neprimerané konkrétnym okolnostiam vykonania jednotlivých úkonov právnej služby.

33. Podľa § 13 ods. 3 vyhl. č. 655/2004 Z.z. pri spojení dvoch alebo viacerých vecí, pre ktoré nie je spojenie k spoločnému prejednávaniu určené zákonom, sa základná sadzba tarifnej odmeny určená z tarifnej hodnoty vecí s najvyššou hodnotou zvyšuje o tretinu základnej sadzby tarifnej odmeny, ktorá by patrila advokátovi v ostatných spojených veciach. Súd prvej inštancie pri rozhodovaní o náhrade odmeny za právne služby uplatnenom podľa tohto ustanovenia dospel k záveru, že vo veci sa nerozhodovalo o spojených dvoch veciach preto, že predmetom sporu bol jeden nárok na opravu podľa tlačového zákona a teda nie je dôvod na zvýšenie odmeny. Odvolací súd sa s týmto záverom stotožňuje, keďže zodpovedá tomu, že vo veci sa rozhodovalo o oprave tvrdení uvedených v jednom článku na jednom skutkovom a právnom základe. Pre obe opravy bolo rozhodujúce tvrdenia o vlastníctve jedného konkrétneho pozemku, o umiestnení stavby žalobkyne a s rovnakým právnym odôvodnením práva na opravu skutkových tvrdení v oboch vetách. To, že sa oprava týkala dvoch po sebe idúcich viet a žalobkyňa sa dožadovala, aby boli opravené samostatnými výrokmi, nestačí pre záver, že ide o dve samostatné veci, navyše, ak sa žalobkyňa sama rozhodla domáhať sa od žalovaného ich opravy v jednom konaní.

34. Na uvedenom základe odvolací súd považoval rozhodnutie súdu prvej inštancie, ktorý uložil žalovanému uverejniť požadovanú opravu ako aj nahradiť žalobkyňu trovy v priznanej výške za vecne správne a preto rozsudok súdu prvej inštancie v zmysle § 387 ods. 1 C.s.p. potvrdil.

35. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 396 ods. 1 C.s.p. v spojení s § 255 ods. 1 C.s.p. tak, že žalobkyňu priznal proti žalovanému plný nárok na náhradu trov odvolacieho konania, nakoľko mala vo veci samej plný úspech a žalovanému v súvislosti s jej neúspešným odvolaním proti rozhodnutiu o trovách konania žiadne trovy odvolacieho konania nevznikli.

36. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Bratislave pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).